

kommer op paa denne Talerstol, hvis de vil fremsætte politiske Betragtninger, fremkommer med en nærmere Udredning af det socialistiske Program, thi det er ikke tilstrækkeligt for os og formentlig heller ikke for den politisk interesserede Vælgerbefolkning at nøjes med Talemaader og Fraser. Jeg tror, det vilde være ønskeligt, at Talemaaderne blev omsat i Paragraffer og Fraserne i Tal. Naar man først dertil, er jeg tilbøjelig til at tro, at den Socialistforskrækkelse, man taler om, navnlig vil blive en Forskrækkelse for den store Del af den arbejdende Befolkning, som nu kalder sig for Socialister; vi andre kan jo vurdere Forholdene mere koldblodigt. Der er navnlig eet Punkt, hvor man søger at vinde frem ad en ny økonomisk Linie, det er i Spørgsmaalet om Formuekonfiskation. Man tør ikke en Gang her fra denne Talerstol nævne Ordet Konfiskation, man taler om Formueafgift og Formueskat, idet man ikke tør nævne Tingen ved dens rette Navn, Konfiskation, ja Socialdemokraternes ærede Ordfører (L. Rasmussen) er endog naaet til at sige, at han ikke kunde se, hvilken Forskel der er paa Skat og paa Konfiskation. Jeg har i den Kampagne, jeg har taget med Socialdemokratiets Ordfører, søgt at forklare ham mange Ting, undertiden med Held, som Regel uden Held, men jeg vil være tilbøjelig til at tro, at jeg kunde forklare ham Forskellen paa Skat og Konfiskation i faa Ord. Ved en Formueskat lægger man Beslag paa en vis Del af Formueindtægten, af Formueudbyttet; ved en Konfiskation lægger man Beslag paa en Del af Formuemassen eller hele Formuemassen, Hovedstolen, selve Formueobjektet. Det vil ikke være muligt i Løbet af en kortere Aarrække at afbetale den danske Statsgælds 1 200 Mill. Kr. ved en Formueafgift, ved en stor Afgift af Formueudbyttet, man maa hvis Skatten skal bæres af et Faatal af Landets Kapitalister, inddrage en meget væsentlig Del af selve Formuen og dermed konfiskere en hel Del af den private Formue. Det nytter ikke, at man tror, man kan bortforklare dette Forhold ved at nævne et andet Ord, man maa hellere nævne Tingen ved dens rette Navn. Hvis man undersøger Forholdet nærmere, vil man, som jeg har haft Lejlighed til at paavise offentlig, se, at det bliver et meget ringe Udbytte, man naar ved en saadan Konfiskation. Naar man lægger Beslag paa en Del af Formuen, vil man dermed forringe den Formue- og Indkomstskat, der udgør en væsentlig Del af Statens Indtægter. Jeg tror ikke, det

vil lykkes at vinde Bifald hos den store almindelige Befolkning for den Politik, man her vil slaa ind paa, og jeg er af den Opfattelse, at hvis man skal gaa ud og tage Kampen op med Socialdemokraterne ved Valget, vil det gaa saaledes, at jo mere de selv vil uddybe deres Arbejdsprogram, jo mere de vil omsætte det i konkrete Eksempler og konkrete Forslag, og jo mere de vil talmæssig belyse, hvad det vil komme til at koste, des bedre en Stilling vil de skabe for os. De skal bare rigtigt trænerne dette Program ude i Befolkningen, ikke med Talemaader og Fraser, men med Lovparagraffer og navnlig med Beløb, med Tal skal de opstille, hvad det vil koste, saa tror jeg nok, der vil komme en Socialistforskrækkelse andre Steder end dér, hvor man fra socialdemokratisk Side hævder, den findes.

Naar det ærede Medlem Hr. Borgbjerg i Eftermiddag søgte at dreje Diskussionen derhen, at Kampen skulde være en Kamp for eller mod Middagsselskabernes Ring, at man skulde have andre Mænd til Roret end dem, der hørte til den Tafelrunde, den Middagsselskabernes Ring, som det ærede Medlem mente havde haft alt for stor Indflydelse paa Landets Erhverv og Finanser, maa jeg dog gøre det ærede Medlem Hr. Borgbjerg og andre ærede Medlemmer opmærksom paa, at i den Tid, da der bestod en saadan Ring, var der forskellige Koncerner af Middagsselskabsringe, bl. a. en, som havde sit Tilhold i Kalundborg, og hvor de, som nu tvinger sig op til de store Højder, var med. Det er jo ikke saaledes, at de, der har været Led i en saadan Ring eller saadan Kæde, derfor behøver at være mindre hæderlige Mænd, de kan have handlet i god Tro. Men det forekommer mig, at Tiden ikke er inde til at søge at udfinde dem, der paa en eller anden Maade har været i Forbindelse med en, der nu sidder bag Fængselets Mur, eller med andre, der er kommet i Konflikt med Loven. Jeg tror ikke, man fra det eller det andet Parti skal søge at drage det politiske Liv ned paa et saadant Niveau, at man søger at lamme sine Modstandere ved at undersøge, om de paa dette eller hint Tidspunkt har været med i en Middagsselskabets Ring eller har været udenfor. Hvis en saadan Bestræbelse skal bære den politiske Agitation, tror jeg, man ogsaa er i Stand til at finde ledende Socialdemokrater indenfor de Middagsselskabers Ring, som den Gang havde stor Betydning og stor Autoritet i vort finansielle Liv og i vort Erhvervsliv.